

РЕШЕНИЕ

№ 3179

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **787** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Подадено е по касационна жалба от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ срещу решение № 7121/11.11.2019 г., постановено по адм. дело № 4058/2019 г. по описа на Административен съд – София град, с което Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" (ГДИН) [населено място] е осъдена да заплати на П. Л. П., обезщетение за причинени от незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица на ГДИН неимуществени вреди в размер на 400 лв., като е отхвърлил иска на ответника в останалата част до пълния претендиран размер от 50000 лв. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение като постановено в противоречие с материалния закон и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Моли съда да отмени обжалваното решение в обжалваната част и вместо него, да постанови друго по същество, с което да отхвърли иска.

Ответната страна по касационна жалба – П. Л. П. в представен по делото писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна. Моли постановеното съдебно решение като правилно и законосъобразно да се остави в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, като счита, че решението като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Тричленен състав на АССГ намира, че касационната жалба е предявена от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно, подадена е в срок, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Производството пред Административен съд – София град се е развило по исковата молба на П. П. против ГДИН – С., с която на основание чл. 284 от ЗИНЗС са претендирани неимуществени вред, в размер на 50 000 лв., произтичащи от лошите битови условия в ЗОЗТ "К." за периода от 03.05.2016 г. до 22.03.2017 г. – датата на подаване на исковата молба, изразяващи се в лишаването на ищеца от постоянен достъп до течаща вода и тоалетна, липса на слънчева светлина, липса на аспирация (инсталираната аспирация не функционира), лошо поддържане на хигиенни условия в килията в която пребивавал, липса на здравословна и разнообразна храна. С оглед обстоятелствата, изложени в исковата молба и становищата на страните в хода на делото, от съда е дадена възможност да се ангажират доказателства, като са събрани посочените такива, относими към предмета на спора. Решението на АССГ 18 състав е в изпълнение указания на решение № 4782/01.04.2019 г., ВАС – III о., а.д. 11852/17 г. Съобразно изложеното в обстоятелствената част и петитума на подадената от П. искова молба, решаващият съд е приел за доказани твърденията от ищеца незаконосъобразни бездействия/действия на администрацията на ЗОЗТ, изразяващи се в липса на достатъчно площ и въздух, дефицит на постоянна топла и студена вода, недостатъчно добре обезпечено здравно обслужване, непреодолян проблем с наличието на насекоми, затруднение с удовлетворяване на физиологични нужди по време на мероприятия на открито, несъмнено е поставила лицето в състояние на психическа и физическа уязвимост и унижение. Отчитайки посочените по горе обстоятелства и периода на търпене на вредите, както и характера и интензитета на породените страдания и негативни преживявания и с оглед на разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и критериите за справедливост е определил обезщетение в размер на 300 лв. като в останалата част до пълния му размер от 50 000 лв. е отхвърлил иска като неоснователен.

При тези условия, администрацията на Затвора и по точно ЗОЗТ „К.“ е нарушила разпоредбите на чл. 3 от ЗИНЗС.

Решението на съда е валидно, допустимо и правилно, както по отношение на изводите за основателността на исковата претенция, така и по отношение на определения размер на обезщетението.

По основанията, наведени в исковата молба, за обезщетение за претърпени неимуществени вреди, произтичащи от доказаното унижително отношение към ответника, като лишен от свобода, съдът обосновава след подробен анализ на събраните по делото доказателства (писмени и гласни) и обсъждане на приложимите разпоредби на чл. 43, ал. 5 от ЗИНЗС и чл. 20, ал. 3 от ППЗИНЗС е приел, исковата претенция в уважената ѝ част е доказана и основателна. Настоящият троен съдебен състав смята, че правилно и обосновава на доказателствата, съставът на АССГ е достигнал до извод, че претендираните неимуществени вреди, вследствие на лоша хигиена, наличие на вредители в помещенията и лошо качество и количество на храната са доказани. Недоказани са възраженията на касатора, освен изведеното в касационната жалба, от което не следва извод за неправилно прилагане на материалния закон от първостепенния съдебен състав, нито да са дапуснати СПН в производството пред този съдебен състав. Следва да се отчете, че съдът е съобразил

указания на ВАС, дадени в отменително решение. Административният съд е изследвал много подробно всички предпоставки за възникване правото на иск по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, и след като е установил, че наличието им е приел основателността на иска. Доказателствената тежест в исковото производство лежи върху ищеца, който следва да докаже с допустимите, относимите и необходимите доказателствени средства осъществяването на фактите, от които черпи права. След като ищецът е ангажирал достатъчно доказателства във връзка с тези твърдения, то административният съд правилно е приел, че исковата претенция в тази част е доказана и е уважил иска, съобразявайки принципа на справедливост. Определеният размер за сумата от 400 лв. е съобразен с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, като се има предвид и субективността на такава преценка, като в останалата част до пълния претендиран размер от 50 000 лв. законосъобразно искът е отхвърлен като неоснователен. Оплакванията на касатора за несправедливо и завишено обезщетение не се споделят, както и тези с които се позовава на практика ВАС и регионални съдилища. Правилно е определен и размерът на обезщетението, като същият е съобразен изцяло с релевантните обстоятелства. Касационен съдебен състав не споделя възраженията на касатора за недопустимост на иска, тъй като бил за период след освобождаването му, което е неправилно като довод. Касаторът се позова на документи, които са приоритетни пред гласните доказателствени средства. Преценка на решаващият съд е как да определи спорното от безспорното, а периода, за който е определено обезщетението е съобразен с указанията на ВАС. Представените писмени доказателства от страна на касатора са общи, а наличността им е задължителна. Тези доказателства се кредитират, до степен, че от страна на администрацията се демонстрира ангажираност по документално и формално отразяване на дейност и мерки. От тези доказателства не може да се прави преценка, че ответникът не е бил подложен на унизително отношение.

Правилно и в съответствие с приложимите материални разпоредби на ЗИНЗС решаващият съд е ангажирал отговорността на затворническата администрация за неосигурената минимална жилищна площ, която да съответства на човешките представи за необходимото на едно лице свободно пространство. Конкретните хигиенно-битови условия, установени по делото, при които ответникът е бил принуден да пребивава – липса на постоянен достъп до топла и течаща вода, непреодоляно /въпреки взетите мерки/ обитаване на дървеници и хлебарки в помещенията, общо и едновременно ползване на тоалетна и баня; са все условия, които противоречат на общата забрана за нечовешко и унизително отношение, изложена наред с другото, в чл. 3 от Конвенцията. В случая неосигуряването на нормални хигиенно-битови условия, като част от общите условия в затворите и местата за задържане в България, е разглеждан в много от делата, образувани пред Европейския съд по правата на човека. Представените от касатора писмени доказателства не доказват да са осигурени нормални условия за живот по време на пребиваването на лишен от свобода в пенитенциарна институция.

В случая е съобразен периодът, през който е търпяно нарушението, като резултат от бездействие на длъжностни лица от ГД ИН.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, ХХ касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 7121/11.11.2019 г., постановено по адм. дело №

4058/2019 г. по описа на Административен съд – София град.
Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.